

030 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

't Woordeboek

't Was in d'n oorlog. M'n vriend weunde êen straet bij mijn vandaen. We zatte in dezelfde HBS-klas en fietste dan ok aaltijd saome naer school, temenste 't eerste stuksie, want vedderop vurnde zich mêêstal een hêêle sliert jonges en maaisies; dan avveseerde je deur de bank wat beter.

Zô'n tochie over d'n dijk was toch al over 't aalgmêên gêên lollechie, want 't lekent wel of-ie aaltijd de wind tege had mit je massieve anti-plofbande. De jongere zelle trouwes ok wel nooit geperbeerd hebbe om op een ouwe tuinslang naer Dordt te fietse. Ik denk dat ze vandaeg an d'n dag op z'n best op een goeie fiets van de Kaarkbuurt naer achter aan de lijn kenne fietse, verwonne as ze zijn.

Wij deeje dat twêê keer op êen dag en dan ok nog twêê keer op die kouwe rot pont staon en as dat 'r op zat kò-je saeves ok nog 's naer d'n Vuilendam om melk te haole, die je deurgaons gêên êêns kreeg.

Vandaeg kwam d'r nog 's een behoorlijke complicaosie bovenop. Mit dat ik binne kwam, sting ik metêên in 'n flinke plas thee. M'n vriend z'n vaoder had met 'n forse snok aan 't taofellaoke 't hêêle ontbijt over de laone gemieterd. Naedat-ie van z'n eerste vrouw geschaaie was, trouwde die voor de twêêde keer en zôas 't mêêstal daerbij gaot, was d'n twêêde al nie veul beter as d'n eerste en zôdoende hadde ze nogal 's verschil van mêêning, om 't mor niet aal te plat te zegge.

Je denk meschie, datte we nou wat vlugger de deur uit zouwe weze, maor dan heb-ie 't mooi mis. In de eerste plaets trok-tie pertij voor z'n vaoder en vedder had-ie thuis al zô veul geschrêêuw gehoord, dat zelfs Hitler 'm nog nie overstuur kon krijge.

Op d'n duur hobbelde we dan toch deur de Haovestraet naer d'n dijk, want we hadde uitgemete, dat 't deur de Dijkstraet (laeter hiette die straet A.W. de Landgraefstraet, en voordat 't Dijkstraet was, noemde we 'm Toegangsweg) korter was dan langs de Grôôte Kaark. We hadde dien dag zeker een goeie trekker aan de kop, want al gaauw wazze we voorbij 't Naonegat op Paopendrecht. En dan schoot-jie al aerdig op. De bemanning van de pont hieuw mêêstal ok de slagbôôm nog wat langer ope en dan kò-je nog net de pont op gaerze voor de klap dicht gong.

't Eerste uur hadde-me Franse les en bij die leraer Frans mos-ie aaltijd 'n bietie uitkijke, want die had 'n hekel aan de boere, zôas die ons noemde.

We wazze net begonne toen m'n vriend me om raed vroeg: "Ik mot 'r êen laete, hoe zou 'k dat doen?" Mit aal dat kleffe brôôd en die suikerbiete was dat allemael best te begrijpe, maor leraere hebbe daer niet zô'n begrip voor. "Ze dreune zô deur, meschie heb-ie ze onderweeg ok al gehoord".

Ik mos t'r eve over naedenke, hoe aarg 't wel gewist had motte zijn, azze we ze deur de sturm heen hadde gehoord, maor daer schoot-ie niks mee op. "Een woordeboek op de vloer laete vaale en dan vuure...", zee ik. Hij mos t'r wel eve over prakkezere, maor hîj zag t'r wel iets in. Hêêl voorzichtig schoof-tie d'n Dikke Van Daole naer de zijkant en de rand van de bank. Aan twêê doffe knalle kò-je maarke, dat z'n tijdberekening waarschiijnlijk nie goed was gewist. Nae de les kwamme we 'm op de gang weer tege!

Als u ons ook wat interessants kan vertellen- het hoeft echt niet leuk te zijn, schrijf ons dan toch 's!!

